

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVII Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agata Adamczewska (spr.)

Protokolant: st. prot. sąd. Joanna Kurkowiak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Artura Domańskiego

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2014 r.

sprawy **W. W.** podejrzanego o przestępstwo z art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości i in.

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego we Wrześni

od wyroku Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą we W.

z dnia 24 czerwca 2014 roku, sygn. akt. VII K 227/14

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że kwalifikację prawną czynu przypisanego W. W. uzupełnia o przepis art. 11 § 2 k.k.,
2. w pozostałym zakresie utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,
3. zwalnia W. W. od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów procesu za postępowanie odwoławcze i nie wymierza mu opłaty.

Agata Adamczewska

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 czerwca 2014r. w sprawie VII K 227/14 Sąd Rejonowy w Środzie Wielkopolskiej VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą we W.warunkowo umorzył na okres 1 roku próby postępowanie karne wobec W. W.podejrzanego o to, że w okresie od 15 lipca 2012 roku do 15 lipca 2013 roku w Ł.i P., województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru jako prezes zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., nie sporządził i nie złożył wbrew obowiązującym przepisom w Krajowym Rejestrze Sądowym Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu rocznych sprawozdań finansowych tj. bilansu, rachunku zysku i strat, a także sprawozdania z działalności spółki za lata 2011-2012, przyjmując, za autorem wniosku o warunkowe umorzenie postępowania karnego, że czyn ten wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 79 pkt 4 i art. 77 pkt 2 ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości w zw. z art. 12 k.k.

Na podstawie art. 67 § 3 k.k. Sąd Rejonowy zobowiązał W. W. do uiszczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 1000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, a na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił sprawcę w całości od zapłaty na rzecz Skarbu państwa kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator.

Zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej kary na niekorzyść sprawcy, zarzucając rozstrzygnięciu:

1. obrazę przepisów prawa materialnego – art. 11 § 2 k.k., polegającą na jego niezastosowaniu i niepowołaniu w sentencji wyroku przy kwalifikacji prawnej czynu, podczas, gdy prawidłową podstawą zarzucanego przestępstwa z uwagi na zaistnienie zbiegu przepisów ustawy jest art. 79 pkt 4 i art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

2. błąd w ustaleniach faktycznych w części dotyczącej kosztów postępowania, przyjętych za podstawę orzeczenia, a mających wpływ na jego treść, polegający na błędnej ocenie całości zebranych i ujawnionych na rozprawie dowodów poprzez mylne uznanie, iż zachodzą podstawy do zwolnienia podejrzanego od ponoszenia kosztów sądowych, podczas, gdy wnikliwa analiza tychże prowadzi do odmiennego wniosku w tym zakresie.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej kwalifikacji prawnej czynu poprzez powołanie art. 11 § 2 k.k. i uznanie, iż zakwalifikowanie czynu zarzucanego podejrzanemu jako przestępstwo z art. 79 pkt 4 i art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (pisownia oryginalna – przyp. SO) oraz obciążenie podejrzanego kosztami postępowania, przy jednoczesnym zastosowaniu wszystkich pozostałych rozstrzygnięć zawartych w wyroku (pisownia oryginalna – przyp. SO).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja prokuratora okazała się zasadna w tym tylko zakresie, iż skutkowałą zmianą punktu 1 zaskarżonego wyroku poprzez dodanie w kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego W. W. przepisu art. 11 § 2 k.k. Niewątpliwie czyn sprawcy wyczerpał znamiona określone w dwóch przepisach ustawy karnej (art. 79 pkt 4 i art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości), a zatem dla prawidłowego zakwalifikowania rzeczzonego przestępstwa należało przywołać również przepis art. 11 § 2 k.k.

Na wstępie wskazać należy, że apelujący niefortunnie określił zakres zaskarżenia wyroku Sądu Rejonowego. Domaganie się zmiany w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego sprawcy nie stanowi bowiem zaskarżenia wyroku w części dotyczącej kary.

Podobnie odnieść się trzeba do drugiego z zarzutów postawionych przez Prokuratora Rejonowego we Wrześni rozstrzygnięciu Sądu I instancji. Ewidentnie stanowi on zażalenie na umieszczone w wyroku z dnia 24.06.2014r. postanowienie o kosztach postępowania, a zatem również nie dotyczy tej części orzeczenia, która sprowadza się do wymiaru kary czy środków karnych.

Analizując stanowisko skarżącego w tym zakresie Sąd Okręgowy przyjął, iż nie zasługuje ono na uwzględnienie. Sytuacja zdrowotna, a przez to, będąca jej konsekwencją, sytuacja materialna W. W., uzasadnia zwolnienie go od ponoszenia kosztów postępowania w sprawie, zwłaszcza, że sam sprawca w toku całego postępowania prezentował prawidłową postawę procesową, nie podejmował jakichkolwiek czynności, które miałyby wpływ na generowanie rzeczonych kosztów. Podkreślenia wymaga, że orzeczenie wobec W. W. świadczenia pieniężnego w trybie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 49 § 1 k.k. nie stoi w sprzeczności z uznaniem zasadności zwolnienia go od kosztów procesu. Wskazany środek karny orzeka się, gdy zachodzi potrzeba zastosowania wobec sprawcy minimalnej choćby represji, ma on na celu zwiększenie oddziaływania na sprawcę, a także wzgląd na prewencję ogólną. Wymiar świadczenia pieniężnego określa się w oparciu o dyrektywy wymiaru kary, zaś u podstaw orzeczenia o kosztach postępowania leży wyłącznie analiza sytuacji majątkowej podsądnego.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy przychylił się do stanowiska prokuratora opisanego w pkt 1 zarzutów apelacyjnych i dokonał stosownej korekty zaskarżonego wyroku w tym zakresie. W pozostałej części uznał rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego za słuszne, orzekł więc o utrzymaniu go w mocy.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 635 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. uznając, iż sytuacja zdrowotna, a przez to materialna sprawcy uzasadnia zwolnienie go z obowiązku ponoszenia

kosztów sądowych, zwłaszcza, że potrzeba wszczęcia postępowania apelacyjnego nie była przez W. W. ani zawiniona ani przez niego tym bardziej wywołana.

SSO Agata Adamczewska